

Maria Cabalska, Alina Watowy

Chełm, pow. Bochnia

Informator Archeologiczny : badania 1, 204-205

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

kości, zaś zachodniej od 5 - 5,5 m.

Dążąc do wstępnego rozpoznania obiektu założono 2 wykopy sondażowe, pierwszy (nr 1 o wym. 2,5 x 3 m) na majdanie, drugi (nr 2 o wym. 2,5 x 7 m) na wewnętrznym skłonie wału. W wyniku krótkotrwałych prac odsłonięto, aż do szczytu wewnętrzną część wału, który usypany został na pierwotnym humusie z warstw gliny i piasku, a wzmocniony konstrukcją przekładkową (zachowaną bardzo fragmentarycznie). W części zachodniej wykopu udało się zaobserwować ślady dwukrotnej przebudowy lub naprawy wału obronnego. Odkryte licznie, przy wewnętrznej stopie wału, kamienie polne są śladem zewnętrznego płaszcza wału lub też jego umocnieniem w miejscu styku z majdanem. Pierwotna szerokość wału u podstawy wynosić musiała przeciętnie ok. 7 - 8 m.

Obydwa wykopy dostarczyły fragmentów naczyń glinianych, które pozwalają wstępnie datować obiekt na koniec VIII (?) i IX-X wieku.

O H E Ł M, pow. Bochnia

Katedra Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego i Muzeum Archeologiczne w Krakowie

Badania prowadziły dr Maria Gabalska i mgr Alina Wałow, finansował Uniwersytet Jagielloński i Muzeum Archeologiczne.

Kontynuowano systematyczne prace wykopaliskowe na grodzisku. Leży ono na wyniosłym pagórku, na skraju Pogórza Karpackiego, otoczone jest z trzech stron Rabą.

Badania prowadzono w zachodniej części grodziska, na skł-

nie majdanu. Wykop długości 25 m, szerokości 2,5 m podzielono na 5 ćwiartek. Na ćwiartce najwyższej (nr 1) pod warstwą humusu zalegała warstwa kulturowa bogata w zabytki, pod nią odkryto jamy o różnej głębokości. W pozostałych ćwiartkach jamy wyodrębniły się bezpośrednio pod humusem.

Stwierdzono istnienie osady kultury promienistej (7 jam paleniskowych okrągłych i prostokątnych oraz 3 trapezowate bez śladów ogniska). Wyodrębniono też kilkanaście jam posłupowych. Materiał z jam należy w większości do kultury promienistej, m.in. puchar na ażurowej nóżce typu Budakáğz (forma znana tylko z terenu Węgier), a także obsydian, dwie miniaturowe siekierki kamienne i trzy ciosła kościane.

Poza tym na stanowisku stwierdzono obecność ceramiki - w humusie: średniowiecznej, wczesnośredniowiecznej, z okresu wpływów rzymskich, kultury łużyckiej i kultur neolitycznych: sznurowej i lendzielskiej. Wyodrębniono też skupisko ceramiki wczesnośredniowiecznej z IX-X w. Nie natrafiono natomiast na żaden ślad umocnień obronnych.

Badania będą kontynuowane w 1968 r.

C H L E W N I A,
pow. Grodzisk Mazowiecki

Zespół Badań nad Polskim
Średniowieczem UW i PW

Badania prowadziła doc.dr Zofia Wartołowska, finansował WKZ w Warszawie.

W b.r. rozpoczęto badania sondażowe na grodzisku. Prace trwały ok. 2 tygodni. W latach następnych przewiduje się ba-